

som jeg før sagde om en anden Bestemmelse, at hverken jeg eller min ærede Kollega paa samme Side have kunnet indse Hensigtsmæssigheden af at udelade denne Bestemmelse. Min egen personlige Erfaring med Hensyn til Fiskeriet kan selvfølgelig kun støtte sig til, hvad jeg har hørt af de talrige Fiskere i mit Distrikt; men efter hvad jeg har hørt, forekommer det mig, at Fredningsbestemmelserne, som Udvalget har indskrænket, snarere kunde trænge til en Udvidelse; dette gjælder saaledes den Bestemmelse, hvor man har forandret „Baad“ til „Malebaad“. Lige som det ærede Medlem fra Frederikshavn bemærkede om Landdragningsvaad paa Rattegattets Kyster, saaledes har man et ikke ringe Antal Adresser, hvoraf jeg har modtaget flere, efter at Betænkningen var skrevet, eller medens den var under Udarbejdelse, hvor man fra forskellige Fiskeridistrikter i min Egn har paa det Indstændigste opfordret til at søge, at der i Udvalget virkes for, at Brugen af Smurrevaad bliver betydelig indskrænket, idet den Frihed, hvormed disse for Tiden bruges, i høi Grad virker ødelæggende paa Ungelen og paa Fremtidssfiskeriet. Men med Hensyn til disse mange og efter min Mening berettigede Krav har man maattet lade Ønsket om at fremme dem vige for det alt overveiende Ønske om at se at komme til Enighed med ærede Kolleger om denne Gang at faae en Lov endelig vedtaget. Fra dette Standpunkt, mine Herrer, vil jeg opfordre dem saa indtrængende, som jeg fornaar, til at støtte Flertallet. Selv om dette kun kan ske med Tilfidsættelse af min Særstilling i enkelte Punkter, hvor jeg har en anden Mening, er jeg glad ved, om man vil følge Flertallets Indstilling. Den ærede Minister gjør vel enkelte Reservationer, som han gjør til Betingelse for sin Støtte af Loven; men dem kunne vi vel med Lethed imødetomme paa de ganske enkelte Punkter.

Bluhme: Det ærede Udvalg har stillet et Ændringsforslag til § 10. I Ministerens Forslag staar, at uden særlig Adkomst maa intet Fiskeredskab udsættes eller Vaadbræt finde Sted nærmere end 200 Favne ved Sjordes Udmunding og Naers eller Bækkes Udløb i Havet. Dette har det ærede Udvalg rettet for Naers og Bækkes Udløbs Bestemmende. Jeg vil ikke negte, at jeg vilde ønske, at denne Ændring ikke var fremsat; thi som den ærede Ordfører sagde, vedbliver ved saadanne Naers og Bækkes Udløb i Havet Strømmen langt ud at være en Fortsættelse af selve Vandløbet, og der er et Dødbande deromkring, hvor Fiskene særlig søge Tilhold og holde sig, og der

kunne Fiskerne med stor Lethed hindre al Tilgang fra Havet af Fisk til Alaløbet, idet de saa at sige kunne affpærre hele Alaløbet. Derfor kan jeg for mit Bedkommende ikke stemme for Ændringsforslaget, og jeg anser ubetinget Ministerens Forslag for det bedste i den Henseende. I samme Paragraf er der derimod en Ting, som jeg vilde ønske blev ændret, og det er det Sted, hvor der staar, at hvor Forholdenes Bestaafenhed maatte gjøre det ønskeligt, kunne mindre Afstande fastsættes af Indenrigsministeren. Jeg vilde ønske, at dette kunde blive ændret til „kunne større eller mindre Afstande fastsættes af Indenrigsministeren“, idet det navnlig, saafremt Udvalgets Ændringsforslag fastholdes, vil være af stor Betydning, om man paa den anden Side kunde gaa til større Afstande, hvor man anser det for heldigt. Jeg skal i saa Henseende blot erindre om, at ved Vesterhavets Kyst, hvor Ebbe og Flod har meget stor Indflydelse — selvfølgelig ogsaa ved Rattegattet, men navnlig ved Vesterhavet — og hvor Stranden løber fladt ud, der forrykkes virkelig Grændsen i en ganske overordentlig Grad, saa det er sikkert, at man kan paa mange Steder et godt Stykke ud i Havet saa at sige affpærre Fiskene Indgang i Naerne, og derved tilintetgjøre hele Afiskeriet. Hvis Udvalget fastholder sit Ændringsforslag, og hvis det skulde blive vedtaget her i Thinget, vil jeg henstille til det ærede Udvalg, om de ikke kunde sætte den Bestemmelse ind i deres Forslag, at Afstanden maales fra Land ved laveste Vandstand. Thi det gjør en meget betydelig Forskjel med Hensyn til, hvor man kan fiske uden Adkomst. Særligt kan jeg følge Udvalget, men der er kun en Bemærkning, jeg gjerne vilde gjøre, og det er med Hensyn til et Punkt, som særlig er fremdraget af det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage). Der kan ikke være Tvivl om, at der er noget Umenneffeligt i at lukke Fiskerne ude fra Strandbredden. De komme langveis fra, kunne tidt ikke naae hjem før Matten og maa saa have et Sted, hvor de kunne gaa i Land og sætte deres Fiskeredskaber. Derfor synes det mig at være en heldig Bestemmelse, Udvalget her har sat ind. Men jeg er dog enig med det ærede Medlem i, at Redaktionen trænger til en Forandring. For det Første er det umuligt at se, hvem „Fiskerne“ ere, med hvilke der skal mægles. Enhver tilfældig Fisker kan dog vel ikke forlange, at Kommunalbestyrelsen skal træde op og mægle imellem ham og Lodseieren. Det maa altsaa redigeres saaledes, at man nøiere betegner, hvem det dreier sig om. Det lille Ændringsfor-